

— ตะขอจิโซ —

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีตาคันยาข้อศอกอยู่ในหมู่บ้านที่ป่าคลุมไปด้วยพิมพ์หนา ทั้งต้นและสาขาเป็นผู้มีจิตใจงาม แต่จากนามาก แม่ไก่ลักษณะปีใหม่แล้ว แต่ไม่มีเงินจะซื้อแม่มีแต่กระถั่งข้าวเหนียวโน้มจิ ทึ่งสองชิ้นสำหรับรับไหว้ฟัง แล้วให้ตาเป็นผู้นำรับปีใหม่ชนในเมือง แต่เก็บข้าวไม่ได้เลย ตาจึงต้องนำรับที่เหลือจากการขายกลับมาที่บ้านอย่างช้ำๆไม่ได้ ระหว่างทางกลับบ้าน พิมพ์ก็ตกลงมา เพียงช่วงพริบตาบนบริเวณนั้นก็ข้าวโพดปีใหม่ด้วยตัวเองเพื่อกลับบ้าน

พอมารถึงทางเข้าหมู่บ้าน ที่มีรูปปั้นพระโพธิสัตว์จิโซ(รูปปั้นใบชาที่ หรือพระโพธิสัตว์กษิริกรรภ) 6 องค์ตั้งอยู่ บนหัวของรูปปั้นมีพิมพ์ชุมทันอยู่ ด้วยรูปสักงะสารจึงใช้มือปัดพิมพ์ที่อยู่บนหัวรูปปั้นพระโพธิสัตว์จิโซ และอาจร่วมกางกรอบบนหัวรูปปั้นทั้ง 6 องค์ที่ล้อมองค์ แต่เมื่อมีเพียง 5 คัน ขาดอีก 1 คัน ตาจึงเอาน้ำที่คนมองไฟหัวอยู่กลุ่มหัวรูปปั้นองค์สุดท้าย ส่วนตนเองกลับไปท่านกำแพงพิมพ์โดยไม่มีอะไรคลุมหัว

ในที่สุดก็กลับถึงบ้าน ขยับตัวให้มื่อเห็นตาเปียกปอนไปด้วยพิมพ์ พ่อได้ยินตาเล่าเรื่องที่อาจร่วมกันจากการขายและผ้าคลุมหัวของตนไปคลุมหัวไฟรูปปั้นพระโพธิสัตว์จิโซ ยายก็พุดด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มว่า “ตาทำได้แล้ว ถึงเราจะชื่อโน้มิไม่ได้ ที่ไม่ได้ล้างากจะไรเลย”

ในคืนนั้น พอดีกับยานอนหลับ ก็มีเสียง “ตื๊บ ตื๊บ” เหมือนมีของอะไรหนักๆถูกน้ำลงมา เอาไว้ ดังมาจากข้างนอกบ้าน เสียงดังกล่าวทำให้ตาคันยาขึ้นชี้และรูปสักกลัว “อะไรกันนั่น” พอดีคือประตูออกป่าคลุกพบร่วมโน้มิจินดาให้กลับ ข้าวสาร ผัก ปลา ลูกน้ำลงมา ไสวเต็มไปหมด ตาคันยาหูสักลงในเป็นอย่างยิ่ง “ช่างน่าดีใจอะไรเช่นนี้ อย่างนี้เราเกิดต้อนรับปีใหม่ได้แล้ว ว่าแต่ใครเป็นคนนำมาวางไว้ให้กันนะ” พอมองดูรอบๆเห็นพระโพธิสัตว์จิโซยืนเรียงกันค่อนข้าง หายลับไป พระโพธิสัตว์จิโซทุกองค์ถือร่วม มีองค์สุดท้ายเท่านั้นที่ไม่หัวด้วยตัว

— 笠地蔵 —

昔々、雪深い村にお爺さんとお婆さんが住んでいました。心の優しいお爺さんとお婆さんでしたが、とても貧しく、もうすぐお正月だというのにお餅を買うお金もありませんでした。そこで2人はわらで笠を編み、お爺さんはその笠を町へ売りに出掛けましたが、全然売れませんでした。しかたなく、お爺さんは売れ残った笠を持って家に帰ることにしました。すると、帰る途中に雪が降ってきて、あつという間に辺りが真っ白になるほどでしたので、お爺さんは帰り道を急ぎました。

村の入り口まで来ました。そこには6体のお地蔵様(菩薩の像)が立っています。お地蔵様の頭にも雪が降り積もっていました。気の毒に思ったお爺さんはお地蔵様の頭の雪を手で払い除けましたが、またすぐに積もり始めます。そこでお爺さんは売残りの笠をお地蔵様に被せてあげることにしました。6体のお地蔵様の頭に1つ1つ被せていると、笠は5つしかなく、後1つ足りません。お爺さんは自分が被っていた手拭いを最後のお地蔵様に被せ、自分は雪の中を何もめぐらすに帰っていました。

やっと家に着きました。お婆さんは、お爺さんが雪にひどく濡れて帰ってきたので驚きましたが、お爺さんが売れ残った笠と自分の手拭いをお地蔵様に被せてきた話をしたところ「それは良いことをしました。餅が買えなくても何も困りませんよ」と笑顔で言いました。

その後、お爺さんとお婆さんが寝ていると、家の外から「どすん、どすん」と何か重い物が置かれる音がします。お爺さんとお婆さんはその音に目を覚まし「なんだろう」と恐る恐る家の扉を開けてみると、そこには大きなお餅、米、野菜、魚などがたくさん置かれていました。「なんとありがたい。これで良いお正月が迎えられる。だが一体誰がこれを置いたのだろう」お爺さんとお婆さんが不思議に思って辺りを見ると、お地蔵様が並んで去っていく姿が見えました。お地蔵様は皆笠を被った姿でしたが、最後の1体は手拭いを被っていましたとさ。

〈日本語できるかなの答え〉

- ①ぞうきん②そうじき③マスク④ゴミ